

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ ΦΥΛΛΑΔΑΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ (1/4/13)

Αναφερόμαστε στο άρθρο με τίτλο "μιντιοπληξία" στο οποίο εμφανιζόμαστε να έχουμε άδικο που στοχοποιούμε τα τοπικά μίντια για το ρόλο που διαδραματίζουν στην επικείμενη επιχείρηση εκκένωσης του καταυλισμού των Ρομά κοντά στο πανεπιστήμιο, ενώ κατηγορούμαστε επίσης πως δεν προτείνουμε λύσεις για αυτούς τους ανθρώπους και για τα παιδιά τους, παρά μόνο αρκούμαστε στο να βρίζουμε τα "αφεντικά".

Το δημοσίευμα είναι, φυσικά, συκοφαντικό (οποία έκπληξις!). Το κείμενο στο οποίο αναφέρεται είναι γραμμένο από τους "νομάδες της τριτοβάθμιας" και μπορεί να βρεθεί στα στέκια και τις καταλήψεις μας, κι ο καθένας μπορεί να εξακριβώσει τι λέει και τι όχι. Όμως, ο συντάκτης της εφημερίδας, εξασκεί την αγαπημένη ασχολία του κάθε δημοσιογράφου: αποκόπτει μία ή δύο προτάσεις μας από το συνολικότερο λόγο μας και τη δράση μας, τις ανασυναρμολογεί με τον τρόπο του, με σκοπό και αποτέλεσμα να διαστρεβλώσει τα λεγόμενα μας. Κι όλα αυτά φορώντας τη μάσκα της "αντικειμενικής και αμερόληπτης δημοσιογραφίας". Εμείς δε θα το κρύψουμε: αντικειμενικοί δεν είμαστε, μιλάμε από συγκεκριμένη θέση και οπτική, μιλάμε υποκειμενικά, ως φοιτητές κι εργάτες που δε τους αρέσει αυτός ο κόσμος και κάτι θέλουν να κάνουν γι' αυτό. Ας το παραδεχτεί επιτέλους και η εν λόγω δεξιά φυλλάδα, πως τρέφεται μόνο από τη διαιώνιση της εκμεταλλευτικής κοινωνίας, και θα 'μαστε όλοι μια χαρά.

Τη μάσκα της αντικειμενικής κι αμερόληπτης δημοσιογραφίας φοράει ο φίλτατος συντάκτης και παρακάτω, στο σημείο που κλαίγεται γιατί τους κατηγορούμε, λέει, άδικο. Αυτοί απλά μεταφέρουν τις απόψεις άλλων, εν προκειμένω, των πρυτανικών αρχών. Θαυμάσιο που το δηλώνουν έτσι ωμά. Το γεγονός πως ο μισάνθρωπος φασίστας πρύτανης Παναγιωτάκης, ο βασικός υπεύθυνος για τον όπου-να-ναι ξεσπιτωμό των ανθρώπων, βρίσκει βήμα στην εφημερίδα να ξεράσει τον οχετό του, κάτι πρέπει να σημαίνει. Όπως κάτι πρέπει να σημαίνει πως όλο και περισσότερα μίντια είναι έτοιμα να αναπαράγουν τη γραμμή της αντιτρομοκρατικής. Όπως κάτι πρέπει να σημαίνει πως βήμα στη φυλλάδα βρίσκει μόνο ο πρύτανης κι όχι φυσικά οι Ρομά, που ισχυρίζονται πως το χωράφι που μένουν τους έχει παραχωρηθεί, πως εδώ και χρόνια το πανεπιστήμιο διεξάγει εναντίον τους έναν πόλεμο χαμηλής έντασης, πως όλα αυτά για εγκληματικότητα είναι ψέματα (κι αυτό είμαστε σε θέση να το επιβεβαιώσουμε). Ας το βάλουν καλά στο μυαλό τους οι δημοσιογράφοι: η μεταφορά φασιστικών απόψεων, ακόμα και με τις πιο "αγνές προθέσεις", δεν είναι αθώα.

Ωστόσο, ο συντάκτης μεταμορφώνεται σε σουρεαλιστή καλλιτέχνη στο σημείο που μας επιτίθεται γιατί τάχα μας αρέσει που τα τσιγγανάκια ζητάνε πενήντάλεπτα αντί να σπουδάζουν. Η πραγματικότητα γυρνάει τούμπα και το άρθρο μας προσπερνάει φιλανθρωπικά. Δεν προτείνουμε, λέει, "λύσεις". Η αλήθεια είναι πως, τα χρόνια που η "λύση" ενός "προβλήματος" έχει καταλήξει να σημαίνει μειώσεις μισθών κι απελάσεις μεταναστών, έχουμε αναπτύξει μια αλλεργία για αυτή τη λέξη και την αποφεύγουμε. Όσα επιθυμούμε τα δοκιμάζουμε καθημερινά στην πραγματική ζωή και δεν τα μοιράζουμε σα προεκλογικές υποσχέσεις. Αλλά στη συγκεκριμένη περίπτωση ο συντάκτης πέφτει στο λάκο που έσκαψε μόνος του. Προφανώς, μια πρόταση για το ζήτημα έχουμε και εμείς, έχει και η εφημερίδα. Η δικιά μας είναι να μείνουν οι άνθρωποι στο σημείο που μένουν εδώ και τόσα χρόνια χωρίς να κάθονται στο σβέρκο κανενός, όπως θέλουν κι οι ίδιοι οι Ρομά. Η πρόταση της εφημερίδας είναι να σπκωθούν να φύγουν από κει και να ψοφήσουν σε μια γωνία, αλλά όσο πιο ήσυχα γίνεται. Όπως θέλουν κι οι χρυσαυγίτες.

Υ.Γ. 1. Επειδή σε αντίθεση με τους σαβανωμένους νεκροζώντανους της "Πελοποννήσου" η δημιουργικότητα μας δεν εξάντλείται σε έξυπνα δημοσίευματα, υπενθυμίζουμε πως στην κατάληψη Παραρτήματος, που συμμετέχουμε ανάμεσα σε τόσους άλλους ανθρώπους, λειτουργεί και το σχολείο μεταναστών "Το τελευταίο θρανίο". Οι άνθρωποι του σχολείου μαθαίνουν γράμματα σε μετανάστες, αλλά και τσιγγανάκια, τους οποίους το εκπαιδευτικό σύστημα κι εν γένει η κοινωνία των αφεντικών έχει αποκλείσει (άλλοτε ωμά, κι άλλοτε με τον τρόπο της) ακόμα κι από τις στοιχειώδεις γνώσεις γραφής κι ανάγνωσης.

Υ.Γ. 2. Δεν τα λέμε όλα αυτά για να "συνετίσουμε" την εφημερίδα, ούτε για να κερδίσουμε μια θέση κάπου ανάμεσα σε κηδείες και μικρές αγγελίες. Τίποτα δε θα αλλάξει για τους καλοπληρωμένους υπηρέτες των αφεντικών, μέχρι να τους πετάξουμε στο σκουπιδοντενεκέ της ιστορίας. Γι' αυτό, αναγνωρίζοντας το ρόλο τους, επιλέγουμε να εκφραζόμαστε με τα δικά μας μέσα, συναρπαστικά μέσα στη λιτότητα τους, και μόνο μ' αυτά.

**ΜΠΑΤΣΟΙ - ΜΜΕ - ΠΡΥΤΑΝΙΚΗ ΑΡΧΗ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ ΔΟΥΛΕΥΕΤΕ ΜΑΖΙ
ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΤΑΥΛΙΣΜΟ ΤΩΝ ΡΟΜΑ**

νομάδες της τριτοβάθμιας